

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Кафедра адміністративного права та адміністративної діяльності
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Харківське обласне громадське формування
з охорони громадського порядку і державного кордону

ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

*Збірник наукових праць за матеріалами
регіонального круглого столу
(19 червня 2014 р., м. Харків)*

Харків
«Планета-прінт»
2014

УДК 351/354
ББК 67.408
П 78

ISBN 978-617-7229-02-4

Організаційний комітет:

Настюк Василь Якович – голова орг.комітету, д-р юрид. наук, проф., заслужений діяч науки і техніки України, завідувач кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

Мех Юлія Володимирівна – заступник голови орг.комітету, канд. юрид. наук, ас. кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, член Асоціації правників України.

Воробйов Леонід Леонтійович – керівник Харківського обласного громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону.

Редакційна колегія:

д-р юрид. наук., проф. *Настюк В.Я.*, канд. юрид. наук, ас. *Мех Ю.В.*, д-р юрид. наук., проф. *Гарашук В.М.*, канд. юрид. наук, доц. *Мартинівський В.В.*, канд. юрид. наук, доц. *Червякова О.Б.*

П 78 Проблеми охорони громадського порядку. Збірник наукових праць за матеріалами регіонального круглого столу (19 червня 2014 р., м. Харків). – Харків: «Планета-прінт», 2014. – 506 с.

У збірнику представлені наукові праці учасників регіонального круглого столу «Проблеми охорони громадського порядку», що відбувся 19 червня 2014 року у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого. Захід був проведений кафедрою адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого і Харківським обласним громадським формуванням з охорони громадського порядку і державного кордону.

Збірник розрахований на науковців, викладачів, державних службовців, студентів, а також широке коло читачів, які цікавляться цією проблематикою.

УДК 351/354
ББК 67.408

ISBN 978-617-7229-02-4

© Колектив авторів, 2014
© ТОВ «Планета-прінт», 2014

МАРТИНОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ <i>ЩОДО ПИТАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ДОЗВІЛЬНОЇ СИСТЕМИ</i> <i>ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ</i>	49
МЕХ ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА <i>ВИДИ ТА ФОРМИ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ З ОХОРОНИ</i> <i>ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ</i>	52
НАСТЮК ВАСИЛЬ ЯКОВИЧ <i>ЩОДО РОЗУМІННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ</i>	59
ПІДЛІСНА КСЕНІЯ ОЛЕКСІЇВНА <i>МІГРАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО</i> <i>ПОРЯДКУ</i>	66
ПРЕМЯКОВА КАТЕРИНА ОЛЕКСІЇВНА <i>ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ</i> <i>УКРАЇНИ, БІЛОРУСІ ТА РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ:</i> <i>ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ</i>	71
ФРОЛОВА ОЛЕНА ГРИГОРІВНА <i>ДО ПРОБЛЕМ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ</i>	75
ХОДАКОВА МАРИНА ОЛЕКСІЇВНА <i>ЛІЦЕНЗІЙНЕ ПРОВАДЖЕННЯ В СИСТЕМІ АДМІНІСТРАТИВНИХ</i> <i>ПРОВАДЖЕНЬ</i>	92
ЧЕРВЯКОВА ОЛЕНА БОРИСІВНА <i>ДОСТУП ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В ОРГАНАХ МІЛІЦІЇ ЯК</i> <i>ГАРАНТІЯ КОНТРОЛЮ ЗА ЇХ ДІЯЛЬНІСТЮ В СФЕРІ ОХОРОНИ</i> <i>ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ</i>	95
ЧИРИК ОЛЕНА ЮРІЇВНА <i>МІГРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИ ОХОРОНІ ГРОМАДСЬКОЇ</i> <i>БЕЗПЕКИ</i>	102

ПРЕМЯКОВА КАТЕРИНА ОЛЕКСІЇВНА

здобувач Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ, БІЛОРУСІ ТА РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

Дослідження закордонного досвіду свідчить, що в іноземних державах щоразу нові вимоги з боку суспільства до забезпечення правопорядку впливають на організацію правоохоронної діяльності. У багатьох країнах дедалі більше орієнтуються не лише на поліцейські органи, а й на широке використання для правоохоронних цілей приватних детективних і охоронних служб. Світовий досвід переконує, що не всі види правоохоронних функцій у належному обсязі можуть виконувати державні органи. Внаслідок цього за кордоном значного поширення набули адвокатські контори, приватні розшукові, детективні бюро тощо. Дослідити коріння виникнення та розвитку приватного розшуку досить не просто. Адже велика кількість історичного матеріалу, який представлено у відповідній літературі відноситься до розшуку державного (розвідка, контррозвідка, кримінальний розшук і т.д.)

На території колишнього СРСР інститут приватного розшуку був відсутній протягом 1917-1991 рр. Після 1991 року в деяких країнах СНД і Балтії, в умовах ринкових відносин, приватний розшук відродився. За відносно короткий строк ці країни змогли певним чином впорядкувати відносини в сфері приватного розшуку. Деякі країни вже мають досить структуровану законодавчу базу, на основі якої діють приватні детективні структури.

Спершу пропоную розглянути правову регламентацію діяльності детективів, організацій з приватного розшуку у Республіці Білорусь.

Приватна детективна діяльність в Республіці Білорусь з'явилася після розпаду Радянського Союзу і стала своєрідним показником прийшла свободи і нових можливостей. Детективам видавали відповідні дозволи, і вони активно працювали в «новій» країні. Зараз важко судити про те, наскільки ця діяльність була корисною і законною, але напередодні 1999 року вона «раптом» зникла ... А приводом до того став Декрет Президента № 24, від 23.12.1998 року «Про заходи щодо вдосконалення охоронної діяльності в Республіці Білорусь». Цікаво, що в декреті йшлося виключно про охоронну діяльність і ні слова не було написано про детективну, але якось так вийшло – заодно з приватною охороною діяльністю була ліквідована і приватна детективна. 08 листопада 2006 року було прийнято Закон Республіки Білорусі «Про охоронну діяльність У Республіці Білорусь» (далі – Закон), який встановлював організаційні та правові основи охоронної діяльності і врегульовував відносини у сфері здійснення охоронної діяльності. Відповідно до статті 1 Закону охоронна діяльність – це діяльність державних органів та інших організацій (далі, якщо не вказано інше, – організації) з охорони фізичних осіб, охорону об'єктів юридичних та фізичних осіб від протиправних посягань, у тому числі від незаконних проникнень на них, а також проектування, монтаж, налагодження і технічне обслуговування засобів і систем охорони. Тобто, відповідно до положення цієї статті охоронну діяльність могли здійснювати і недержавні організації. Але вже 25.10.2007 року був виданий Указ Президента Республіки Білорусь №534 "Про заходи щодо вдосконалення охоронної діяльності», де пунктом 2.1. було встановлено заборону надавати послуги з охорони фізичних

осіб, об'єктів (майна) юридичних і фізичних осіб, громадського порядку юридичними особами, не уповноваженими на те законодавчими актами. Тому, приватний розшук фактично було ліквідовано вищевказаним нормативно-правовим актом. Таким чином, де-юре приватних детективів в Білорусі немає, проте де-факто вони існують, хоча і в напівпідпільному варіанті.

Нерегламентована законодавством діяльність приватних сищиків надає широке поле діяльності для шахраїв, а також нечистих на руку ділків, охочих приторгувати інформацією, використовуючи зв'язки в міліції та інших силових структурах. Відсутність законодавчого регулювання призводить до того, що діяльність сищиків, які все одно працюють в Білорусі, ніяк не регламентується юридично. Треба сказати, що близько 50 % подають оголошення – це студенти і молоді фахівці, які розглядають приватний розшук як захоплення або можливість легкого додаткового заробітку, використовуючи свої знайомства в міліції, а також навички спілкування та роботи в мережі інтернет. Як правило, таке захоплення швидко проходить або в легкості заробітку настає розчарування. Іншу половину складають колишні співробітники міліції та інших силових структур, які можуть заробляти на життя тільки тим, «чому вчили». Найчастіше, вони поєднують приватний розшук з роботою в комерційних структурах (юристи, співробітники СБ, охорони) або з різними видами діяльності в якості індивідуального підприємця. Важливо, що вони мають відповідну освіту і досвід.

На сьогоднішній день більш-менш постійно приватним розшуком в Білорусі займаються 10-15 осіб. Звичайно, це тільки ті, хто якимось «засвітився» на ринку приватного розшуку. Треба сказати, що працюють все приховано. Офісу ні у кого немає. Первинна зв'язок з клієнтом по електронній пошті, skure, рідше по мобільному телефону, оформленим на стороння особа.

Найчастіше, наші детективи мають рухливу структуру у вигляді спільноти однодумців або колишніх товаришів по службі, здатних зібратися для виконання конкретного замовлення. Деякі працюють поодинці. Рекламу своїх послуг здійснюють у мережі Інтернет або через знайомих.

Правова неоднозначність діяльності не дозволяє приватним детективам нормально взаємодіяти з правоохоронними органами. Можливо тільки взаємовигідне, приховане співробітництво: обмін інформацією з добре знайомими або колишніми товаришами по службі. Але частіше таке співробітництво стає просто продажем інформації з державних баз даних або « вирішенням питань » за винагороду. Зрозуміло, що це не взаємодія, а корупція, що тільки посилює проблему. Що ж до РФ, то приватна детективна діяльність, як самостійний соціально корисний вид людської діяльності, з'явилася в Росії після прийняття 11 березня 1992 Закону «Про приватної детективної й охоронної діяльності в Російській Федерації».